

дру́гы прѣдпа́зва́ніа, потрѣбно е и тѣлес-
 но-то упражненіе, за да сѧ покорава пазъ-
 та на ду́ха: да вѣдемъ, думаше той, по-
 дражатели Павлу, кой-то сѧ мѣчаше день
 и нощь сѧ работж, и не само вѣгаше отъ
 празность-тж, ны докжть слугъваше самъ
 на себѣ си, намѣрваше врѣма да помогне
 и на дру́гы: нека послужатъ, рече, мой-тѣ
 ржцѣ менѣ и на оныа, кой-то сѧ с мѣ-
 нѣ заедно. Кога-то мірани-тѣ, думаше
 имъ той, пріематъ много трудове и непрѣ-
 станно сѧ мѣчата да быхъ прихранили свои-
 тѣ жены и дѣтца, раздаватъ колко-то
 си могжта милостыніј и за Бога, освѣнь
 това и на царь-тѣ данъкъ плащатъ, то ній
 да сѧ непотрудимъ ли за нуждны-тѣ на ед-
 но-то наше тѣло? сѧ работеніе-то на рж-
 цѣ си, ній ще извѣгнемъ отъ празность-
 тж и на чюзды-тѣ трудове нѣма да вѣ-
 демъ извѣдници: кой-то не работи, той не
 трѣба да іаде, дума Апостолъ-тѣ. Тый прѣ-
 подобный отецъ Евтимій, като учаще бра-
 тья-та, подканаше гы на трудолюбіе. Іо-
 ще имъ заповѣдаше да не приказватъ ко-
 гато сѧ чите и пїе въ черквѣ, нито на